

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Harboe, Ludvig FRA: Langebek, Jacob (1743-06-20)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Harboe, Ludvig FRA: Langebek, Jacob (1743-06-20)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSKKE BOGHANDEL., s. 68. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000033.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

20. Juni 1743.

TIL LUDVIG HARBOE.

Velædle og Velærværdige
Høistærede Hr. Pastor!

Det var mig en besønderlig Glæde af Deres Velærværdigheds meget hehagelige Skrivelse, given paa Holum Bispegaard d. 3. Oct. 1742, at erfare D. V.s ønskelige og ved Guds Naade ret lykkelige Velgaaende igiennem saa mangfoldige Farligheder, som det Dennem anbettede Æmbed og saa vanskelig en Forretning med sig fører. Ieg takker af Hiertet for bemte D. V.s kiære Brev, og glæder mig inderligen, at D. V. ei alene ikke har glemte sin gamle Ven og Tiener, men endog behaget at give ny Prøver og kiendelige Merker af et oprigtigt og varende Venskab.

Den allerhøieste Gud være stedse D. V.s Veileder og give mig og alle Deres gode Venner snart igien den Fornøielse at see D. V.s kiære Person, efter vel forrettet Ærende, med god Lykke og Sundhed igien her til Danmark nedkommen.

Min Tilstand er, Gud være æret, god og den samme som tilforn, og kand ieg intet Nyt skrive om mig selv, uden at ieg bliver ligesom et Inventarium ved mine gamle Steder og Forretninger. Med det Danske Lexicon gaaer det ikkun meget langsom, og den latinske Journal, som ieg engang havde tænkt at udgive, blev der slet intet af. Men det Danske Bibliothek har Monsr. Møller selv alene continueret, og tviler ieg ikke paa, at han io ved denne Leilighed sender D. V. et exemplar af den IV. Tome, som til sidste Messe er udkommen. Af Manuscripter har ieg vel samlet en god Deel efter Deres V.s Bortreise, men erindrer ikke at have seet det ringeste siden om Palladio¹ Ieg gav D. V. forleden Aar et kort Begreb af Tilstanden i Europa, i Aar vil ieg aleneste med faa Ord melde, at s. 69 Dronningen af Ungarn, siden hun gjorde Fred med Preussen og skrekke de Saxen til at stikke Piben ind, har været meget lykkelig over sine Fiender, som i Førstningen for alle menneskelige Øine syntes at kunde og ville slugte hende. Den spanske Armée i Italien er deels slagen og deels hensmeltet indtil 3000 Mand, som begynder at flye ind i Riget Neapolis, hvor Østerrigerne maaskee faaer i Sinde at gjøre en Visit. Den anden Spanske Armée i Savoyen under Don Philip kan ingen Held faae til at bryde ind i Italien, men maae nok snart nødes til at gaae tilbage med uforrettet Sag. I Prag har Dronningen ladet sig krone og har gandske Bøhmen igien undtagen Eger, som vel snart maae give sig. Hele Bayern har hun nu næsten igien inde, og synes det, som at Resten af den Keyserlige og Franske Armée vil blive et Offer for hendes seierrige Vaaben: Saa at, om Keiseren endnu ikke vil forlade det Franske Partie, synes han at vil blive en ulykkelig Herre, siden han nu ikke har et Sted i Verden, hvor han sikker og rolig kan sette en Fod paa. Vel truer Frankerige, som efter Cardinalens Død er i yderste Raadvildhed, med en ny Armée paa 6 à 8000 Mand, som den (!) har samlet ved Rhinen og som skal være dens sidste Force; Men derimod staaer Kongen af Engelland og passer denne op op ved Frankfurt med en allieret armée paa 5000 Mand af Engellænder, Østerigsk-Nederlandske, Hanoveranske og Hessiske Tropper, hvortil støder 20000 Hollænder, som kan skaffe Frantzosen mere at bestille, end han kand overkomme. Men hvorledes det vil falde ud med den delicate Tilstand her i Norden, med Freden i Abo, med Kongevallet i Sverig, og med vores Interesse i begge Dele, det er Gud alene best bekiendt: Den samme Naadige Gud velsigne disse Riger og Lande med en bestandig Fred, og det Kongelige Huus med en ævig blomstrende Lyksalighed.

At ieg ellers skal melde lidet Nyt in re literaria her hos os, da har man her i næst afvigte Vinter begyndt at indrette et lærdt societet, som skal befordre ey alene de Danske Antiquitæters men endog Sprogets og alle andre s. 70smukke Videnskabers Opkomst. I samme Selskab er H. Exc. Hr. von Holstein Præsæs. Membra, som allerede ere antagne, ere Gram, Wøldike, Scheid, Anchersen, Møllman, Pontoppidan, Ramus, Secreterer Henrichsen, som og tillige er Secreterer i Societetet &c. Qm det vil komme i nogen ret stand og Anseelse, det vil Tiden lære. Var der ikkun en god fond til at hielpe frem med, saa kunde alting blive godt. Secreterer lessen paa Veisenhuset har for at skrive en vidtløftig og almindelig Geographie over Danmark og Norge, ligeledes samler han paa en Beskrivelse over Kirke-Staten i disse Riger. Den 3die Tome af Pontoppidans Menoza er udkommen, men af hans Kirkehistorie endnu ikke mere end den første Tome. Fra Holberg er hans Epistola tertia, som continuation til hans Vitam, udkommen, hvorudi han hegler dem noget igiennem, der har dadlet hans Klimium. I disse dage holdes auction paa Preusses Boglade, hans Bogtrykkeri er alt solgt. Angaaende de 3de Brødre Messrs Hoffman, som D. V. kiender, da gjør den ældste, som var Secretaire i Oeconomie Collegio, et rigt Giftermaal i Iylland paa nogle og 30000 Rd., har kjøbt en Herregaard og er bleven Cancellie Raad; Den anden, som forgangen Aar kom hjem, blev Cancellie Secretaire, og er paa meget fordelagtige Conditioner igien reist udenlands med en ung Cavallier fra Iylland, navnlig Berregaard, som er bleven lustitz Raad, og eier en Capital paa 112000 Rdr. Den tredie Mr. Hoffman,¹ som er Theologus, er i disse dage fra sin Udenlandsreise her til Staden ankommen &c. &c.

I. L.

Khavn d. 20. Iun. 1743.

Til Hr. Ludvig Harbo, General-Kirke- og Skole- Visitator paa Island

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

til Holum Bispegaard.